

جشن اومانیته امسال جلوه‌های دیگر داشت

کمیته مشترک برگزاری جشن اومانیته

روزنامه اومانیته هفتاد و سومین سالروز خود را جشن گرفت. «اومانیته» در ۱۸ آوریل ۱۹۰۴ توسط ژان ژورس تاسیس شد و نخستین بار در سال ۱۹۳۰ جشن سالروز خود را برپا نمود. از آن سال تاکنون، غیر از دوران جنگ جهانی دوم، این جشن همواره با شکوه برگزار شده است. بازدیدکنندگان هر ساله آن، عموماً از چند صد هزار نفر درمی‌گذرد. گفته می‌شود جشن اومانیته در فرانسه بزرگترین جشنی است که می‌تواند عموم مردم را در یک منطقه گردهم آورد. گرچه روزنامه اومانیته ارگان حزب کمونیست فرانسه است و برنامه سیاسی آن توسط مسئولان حزب تعیین می‌شود، اما در جشن اومانیته فقط چپ‌ها شرکت نمی‌کنند، بلکه سایر اقشار و طبقات غیرچپ هم شرکت دارند و از آن یک جشن ملی ساخته‌اند. بدون تردید حضور لایه‌های مختلف مردم در این جشن، بدون توجه به خواسته‌ها و علائق آنها ممکن نیست. این یکی از قدرت‌های «اومانیته» است که بدون چشم پوشی بر اهداف و سیاست‌های خود، می‌تواند با گشاده‌نظری به استقبال مشارکت مردم فرانسه رود. در واقع معماران و دست اندرکاران جشن اومانیته هم به خواسته‌های مردم احترام گذاشته و می‌کوشند آنها را رعایت کنند و هم از هدف اصلی خود دور نمی‌شوند. از همین روست که در این جشن عموم شرکت کنندگان شادمانند و اظهار رضایت دارند و روزنامه اومانیته هم از این جشن نیرو و توان می‌گیرد و سایر شرکت کنندگان، اومانیته را جشن خود دانسته با آن در می‌آمیزند و با اشتیاق در آن حضور پیدا می‌کنند. هر چند در جشن اومانیته الزامات یک جشن به نحو شایسته‌ای رعایت می‌شود و رقص و پایکوبی فوق‌العاده چشمگیر است، اما در همین فضای جشن و سرور، هر ساله اهدافی بر جسته شده و موضوعات مشخص سیاسی تبلیغ می‌شود. امسال در رابطه با مشکلات داخلی فرانسه مباحثی در باره کاهش قدرت خرید، بیکاری، افشاء توهمات و قول‌های تبلیغاتی آقای سرکوزی رئیس جمهور و مخالفت به حضور نیروهای نظامی فرانسه در افغانستان و تبعیت از ناتو و... و در رابطه با مسائل بین‌المللی: حمایت از مبارزات مردم فلسطین در تشکیل دولتی مستقل و قابل حیات در کنار اسرائیل بود.

مشارکت مردم در جشن بسیار پرشکوه بود. برغم آنکه سخنرانی و حضور پاپ در فرانسه همزمان با این جشن برگزار شد، ولی میزان مشارکت در جشن از زنان و مردان، پیرو جوان و از همه اقشار و طبقات، بیش از پانصد هزار نفر بود.

در جشن اومانیته احزاب و سازمانهای سیاسی و نهادهای دموکراتیک غیرفرانسوی نیز حضور و مشارکت داشتند. برای این مجموعه که هر کدام به نقطه‌ای از این جهان تعلق دارند، «دهکده‌ای» اختصاص داده شد. شادی از این رو است که محل اسکان آنها، «دهکده جهانی» نامیده شد. ساکنان این «دهکده» با ارائه برنامه‌های متنوع هنری، رنگین کمانی از فرهنگ و آداب و رسوم خود را به نمایش گذاشتند. در عین حال سرنشینان رنگارنگ این «دهکده» عموماً با آمال و آرزوهای مشترک، هر کدام به سبک و سیاق خود در پی دستیابی به داد و چیرگی بر نابرابری و بیداد در حال تلاش و مبارزه‌اند. در این «دهکده» نمایندگان احزاب با یکدیگر روابطی دوستانه دارند و بر کمبودها به یاری یکدیگر غلبه می‌کنند. زورگویی و تجاوز به حقوق دیگری در این سرزمین جایگاهی ندارد. این «دهکده جهانی» بدون پلیس و ژاندارم و بدون جنگ و درگیری اداره می‌شود. روابط واحدها در این جهان میکروسکوپی، الگویی است نزدیک به آرمان‌های دور دست ما که یاران بسیاری جان در راهش دادند.

غرفه ایران اما، امسال برای اولین بار با مشارکت سه جریان سیاسی چپ ایران به شمول: سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران و سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) بر باشد. هر چند دو جریان دیگر- سازمان فدائیان اقلیت و حزب توده ایران - دو چادر مستقل خود را داشتند، این حرکت مشترک با استقبال بسیار خوبی روبرو شد و در میان فعالان سیاسی کشورمان با واکنش مثبت مواجه گشت. در طول سه روز جشن تعداد قابل توجهی از هموطنان از غرفه ایران دیدن نمودند. این غرفه محل دید و بازدید، محل بحث و گفتگو، محل رقص و پایکوبی بود. قسمتی از غرفه به جوانان اختصاص داده شده بود. پشت میز جوانان نام جانباختگان راه آزادی که توسط جمهوری اسلامی به قتل رسیده‌اند، بر پرده‌ای بلند و در چندین ستون بر دیوار چادر آویخته شده بود. قسمت دیگری از غرفه به مسائل و مبارزات جنبش زنان اختصاص یافت. این بخش مورد پرسش خارجیان از وضعیت دشوار زنان و مبارزات دشوار آنها برای کسب احقاق حقوق برابر و رفع تبعیض و تشریح لایحه ارتجاعی «حمایت از خانواده» و زندانی شدن زنان مبارز و فعالین مدنی... قرار گرفت.

در قسمت دیگری از غرفه، میز کتاب و

مطبوعات و اعلامیه مشترک و اعلامیه‌های هریک از سه سازمان به زبان فرانسوی و فارسی در معرض دید بازدیدکنندگان قرار گرفت.

کارهای دستی ایرانی هم رنگ و بوی غرفه را بیشتر ایرانی کرده بودند. سرتاسر دیواره چادر با شعارهایی در دفاع از حقوق زنان، دانشجویان، کارگران و تشکل‌های مستقل سندیکائی، سوسیالیسم، اقوام و ملیت‌ها، زندانیان سیاسی، آزادی مطبوعات و بیان و اندیشه و نیز اتحاد همه نیروهای آزادیخواه در صفتی متحد، تزئین شده بود. موسیقی مناطق مختلف ایران لحظه‌ای خاموش نشد. در این سه روز، رقص‌های متنوع ایرانی فارسی، کردی، لری، آذری ... نظربینندگان به غرفه را جلب می‌کرد.

بعلاوه، نمایندگان این سه جریان سیاسی، اعلامیه مشترکی به زبان فرانسه با مضامین ذیل:

- مبارزه برای ایرانی آزاد، جمهوری لائیک و دموکراتیک؛
- تشریح مختصری از وضعیت سیاسی، اجتماعی و اقتصادی ایران؛ حمایت از جنبش زنان برای حقوق برابر و مبارزات آنان علیه تبعیض جنسی و لایحه ارتجاعی «حمایت از خانواده» دولت؛

- حمایت از جنبش کارگران و حقوق و خواسته‌های آنان در تشکیل سندیکاهای مستقل؛ حمایت از جنبش دانشجویی برای آزادی و دموکراسی؛

- حمایت از مبارزات ملیت‌های ایران علیه تبعیض ملی و قومی؛ - مبارزه علیه سیاست‌های ماجراجویانه و غیرمسئولانه جمهوری اسلامی ایران در زمینه هسته‌ای و مخالفت با دخالت نظامی علیه ایران و آلترناتیوسازی برای جمهوری

Fête de l'Humanité
12.13.14 septembre 08
Grande Iran
در جشن اومانیته
۲۰۰۸

از ایرانیان علاقمند در اروپا و بویژه فرانسه دعوت میکنیم
تا از غرفه ایران
که برای اولین بار بطور مشترک توسط سه سازمان سیاسی ایرانی
در جشن اومانیته ۲۰۰۸ برپا میشود دیدن کنند

جشن، دیدار و بحث و گفتگو

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران
سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران

همین اخیرا روشن نمود، القاعده سازمانی در حال از بین رفتن است. از این روی برایش ممکن نخواهد بود که حمله دومی را انجام دهد که بخواهد حتی کمی به قد و قامت حمله ۱۱ سپتامبر باشد. رهبر اعلاي این سازمان یعنی اوساما بن لادن، به احتمال قوی کشته شده است (در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۰۸ آمریکا، در هر حال او با نشانه های همیشگی اش که یک فیلم ویدئویی است وارد میدان نش). ما پاکستان چه؟ ارتش پاکستان به شدت گرفتار آکسیون هایش در جبهه شمال غربی است، جایی که جنگ افغانستان به پاکستان کشیده می شود و این منطقه را بی ثبات می سازد. سیاستمدارانی که در حال حاضر در پاکستان حکومت می کنند تلاش های فراوانی نمودند تا مناسباتشان با هندوستان خوب باشد. گروه تروریستی لشکر طیبه معمولا از این وحشتی ندارد که مسئولیت آکسیون هائی را که انجام می دهد به عهده بگیرد و در مورد حملات به بمبئی هرگونه شرکت در این آکسیون ها را رد نموده است.

پس چرا غیر منتظره به نظر می رسد زمانی که در باره این حملات، مسلمانان هندی مورد شک قرار می گیرند؟ این دیگر از هیچ کسی پوشیده نیست که بخش تهدیدست جامعه مسلمان هندوستان پر از خشم است. آنها در باره تبعیضات سیستماتیک و اعمال خشونت آمیزی که با آنها می شود، خشمگین اند. در سال ۲۰۰۲ در ایالت گجرات برنامه های بر علیه مسلمانان وضع گردید. همچنین زخم کهنه کشمیر هم به این مسئله اضافه می شود. ارتش هندوستان با این منطقه به مانند یک مستعمره رفتار می کند. آنها هر کسی را دستگیر می کنند و ساکنین را شکنجه و یا مورد

چرا غیر منتظره به نظر می رسد زمانی که در باره این حملات، مسلمانان هندی مورد شک قرار می گیرند؟ این دیگر از هیچ کسی پوشیده نیست که بخش تهی دست جامعه مسلمان هندوستان پر از خشم است. آنها در باره تبعیضات سیستماتیک و اعمال خشونت آمیزی که با آنها می شود، خشمگین اند.

تجاوزات جنسی قرار می دهند. این مسئله روزانه تکرار می شود. اوضاع در کشمیر بسیار وخیم تر از تبت است. اما غربی ها سمپاتی کمی به این مسئله نشان می دهند. "حفاظت از حقوق بشر" در غرب بسیار ابزاری شده است. سرویس های امنیتی هندی همه به این مسئله آگاهند و نمی بایست رهبری سیاسی خود را در این تصوراتشان کمک کنند. بهتر این بود که اقرار می کردند که در کشور مشکلات فراوانی وجود دارد. هندوستان یک میلیارد شهروند دارد که ۸۰ درصد هندو هستند و ۱۴ درصد مسلمان. نمی توان اقلیت بزرگی را بدون اینکه تحریک به یک جنگ نمود "پاکسازی انسانی کرد". همه اینها به هیچ شکل توجهی برای تروریسم نخواهد بود. اما با این وجود می بایست این وقایع حداقل به جایی کشیده شود که رهبری هندوستان مجبور گردد نگاهش را متمرکز شرایطی که در کشورش حاکم است سازد. اختلافات اقتصادی بسیار عمیق اند. این تصور واهی که سرمایه داری جهانی به طوری مثبت روی بخش تحتانی جامعه تاثیر می گذارد و بسیاری از مشکلات را حل می نماید، امروز دیگر افشا شده است و همیشه هم اینطور بوده است: یک برگ انجیری که می بایست اشکال جدید استثمار را پنهان سازد.

حکومت هند باید بیشتر به کشورش توجه کند

نوشته طارق علی
برگردان ناهید جعفرپور

حمله تروریستی به هتل پنج ستاره بمبئی خوب طراحی شده بود. البته به هیچ وجه هم نیاز به هوشیاری لوجیستیکی نبود. زیرا که تمامی هدف ها "اهدائی آسان" بودند. قصد آنها این بود که فاجعه ای بوجود آورند تا توجه ها را از هندوستان و مشکلاتش منحرف سازند و در این هدف، تروریست ها موفق هم شدند. البته هویت گروه با کلاه های سیاه همچنان اسرارآمیز مانده است. گروه Deccan Mujahedeen از طریق یک مصاحبه مطبوعاتی ایمیلی مسئولیت این ترور را به عهده گرفتند. این نام کاملا نو می باشد. مطمئنا این نام برای این آکسیون انتخاب شده

است. حدسیات بسیاری وجود دارد. مثلا یک افسر ارشد نیروی دریائی هند گفته است که حملاتی که توسط کشتی جنگی "ام فا آلفا" به هندوستان شده، در رابطه با دزدان دریائی سومالی قرار می گیرد. وی با این ادعا می خواهد بگوید که موضوع بر سر یک حمله انتقامجویانه است. نیروی دریائی هند چند هفته پیش آکسیونی موفقیت آمیز اما خونین بر علیه دزدان دریائی در خلیج عربی انجام دادند که در این آکسیون بسیاری به قتل رسیدند. مانموهان سینگ نخست وزیر هندوستان اعتقاد دارد که پایگاه تروریست ها در خارج از هندوستان قرار دارد. رسانه های هندی هم منطق وی را انعکاس می دهند و لشکر طیبه در پاکستان و طالبان را در لیست مظنونین قرار می دهند. موضوع بر سر یک ادعای از پیش فکر شده است که با سیاست رسمی هندوستان همخوانی دارد. دلیل آن هم این است که از این امکان جلوگیری شود که می تواند سرچشمه ترور در خود هندوستان قرار گرفته باشد و محصول افراط گرایی جوانان اسلامی هندی باشد که سیستم سیاسی هندوستان را رد نموده اند. اما دکترهای سیاسی هندوستان برای این که این مسئله را قبول نمایند می بایست خود را معالجه نمایند. همانطوری که سازمان سیا

اسلامی ایران، تهیه و انتشار دادند. نمایندگان این سه جریان سیاسی در تماس با دفتر آقای پاتریک لوهاریک، دبیر روزنامه « اومانیته » و تشریح شرایط حاد ایران، او را بر آن داشت تا در روز شنبه ۱۲ سپتامبر، روز افتتاحیه جشن درغرفه مدعوین «دهکده جهانی» با حضور بیش از چهارصد نفر از نمایندگان احزاب و سازمان های خارجی و مطبوعات، ضمن تقیب از وجود سلاح های اتمی در هند، پاکستان و اسرائیل، سیاست های دوگانه آمریکا در قبال ایران را به باد انتقاد گرفت و این سیاست را بمثابه آب ریختن به آسیاب نظام تاریک اندیش جمهوری اسلامی ایران ارزیابی نمود. پاتریک لوهاریک با ابراز خوشحالی از حضور سه سازمان چپ ایرانی در زیر سقف یک غرفه و برای مبارزات مشترک آنها علیه جمهوری اسلامی آرزوی موفقیت نمود.

بعد از سخنرانی، توزیع تراکت مشترک توسط نمایندگان سه جریان مورد استقبال حضار قرار گرفت و آنان همبستگی بین المللی خود را برای مبارزان ایران و بویژه چپ ابراز نمودند. از فرصت پیش آمده در تبادل نظرات با نمایندگان کشورهای ونزوئلا و کوبا، ضمن ابراز ناخرسندی و انتقاد از روابط نامبارک این کشورها با ایران و بویژه طرفند های محمود احمدی نژاد، این روابط را مغایر با اهداف چپ های آمریکای لاتین دانسته و مخالفت و شعارهای احمدی نژاد علیه آمریکا را از موضع ایدئولوژی ارتجاعی جمهوری اسلامی ارزیابی نمودند و یادآور شدند که بیشترین قربانیان نقض حقوق بشر نظام جمهوری اسلامی ایران، از روشنفکران، آزادیخواهان و طرفداران لائیک و احزاب چپ هستند و تداوم روابط کشورهای مطبوعشان با رژیم ایران بیش از پیش در افکار عمومی ایران به زیان نیروهای چپ ایرانی خواهد بود. بنابراین شایسته است که صف خود را از صف جمهوری اسلامی و احمدی نژاد جدا سازید. در پایان نمایندگان کشورهای فوق قول به انتقال اطلاعات به رهبران کشورهای خود دادند.

جشن اومانیته امسال پس از سه روز تلاش و همکاری و همدلی رفیقانه با موفقیت و سرور و شادمانی به پایان رسید. با این امید که در جشن و جشن های آتی بتوانیم غرفه های وسیعتر و با مشارکت دیگر آزادیخواهان برپا نموده و بر پراکندگی و تشتت پایان دهیم. برفکنندگان نظام ستم و استبداد، جهل و جهالت و جنایت به اتحاد همه آن کسانی که دل در گرو آزادی و برابری انسانها دارند، منوط است.

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران؛

شورای موقت سوسیالیست های چپ ایران؛

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

پاریس - سپتامبر ۲۰۰۸

